

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 28^{ΗΣ} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1946

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΑΡΙΣΤ. ΚΟΥΖΗ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς παρουσιάζει τὰ διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας ἀποσταλέντα νέα βιβλία.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ κ. Γ. Ἰωακείμογλου εἰσηγεῖται περὶ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος συγγράμματος τοῦ κ. Στ. Σπεράντζα: «Ὁρθοδοτικὴ» καὶ ἐπαινεῖ αὐτό. Ὡσαύτως ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ πονήματος ὠμίλησεν ὁ κ. Γ. Σκλαβοῦνος ἐπιστήσας συνάμα τὴν προσοχὴν τοῦ συγγραφέως ἐπὶ σημείων τινῶν τούτου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ. — Τὸ ἔτος τοῦ ἐν Ἀθήναις ἄρχοντος Ἀναξικράτους (307/6 π. Χ.), ὑπὸ Κ. Μαλιέζου.

Τὸ ἔτος τοῦ ἐν Ἀθήναις ἄρχοντος Ἀναξικράτους (307/6 π. Χ.) ὑπῆρξεν ἔτος πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτινες ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς διαρκείας τῶν πρυτανειῶν καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἡμερολογίου αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς διαρκείας τοῦ ἔτους τοῦ ἐπομένου ἄρχοντος, τοῦ Κοροΐβου (306/5).

Περὶ τῶν συμβάντων ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, καθ' ὃ προσετέθησαν εἰς τὰς ὑφισταμένας δέκα ἀττικὰς φυλάς δύο νέαι φυλαί, ἡ Ἀντιγονίς καὶ ἡ Δημητριάς, πρὸς τιμὴν τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῶν Ἀθηῶν Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ καὶ τοῦ πατρὸς του Ἀντιγόνου, πρυτανεύσασαι καὶ αὗται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ ἔτους,

ἀφ' ἐνὸς ἔχομεν τὰς ἱστορικὰς πηγὰς¹. ἀφ' ἑτέρου ἔχουν ἀνευρεθῆ καὶ δημοσιευθῆ πολλαὶ ἐπιγραφαί², τῶν ὁποίων αἱ πλεῖσται ἐλλειπεῖς χρήζουσι συμπληρώσεως ὅπως ἐξαχθοῦν συμπεράσματα διὰ τὸ ἡμερολογιακὸν διάγραμμα τοῦ ἔτους.

Περὶ τοῦ ἔτους αὐτοῦ εἶχον ἄλλοτε δημοσιεύσει³, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐρεύνης μου ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κύκλου τοῦ Μέτωνος εἰς τὸ ἀττικὸν ἡμερολόγιον καὶ εἶχον τότε συμπεράνει τὴν διάρκειαν τῶν δώδεκα πρυτανειῶν ἐν τῷ ἔτει τοῦ Ἀναξικράτους ὡς ἔπεται: I-III ἀνὰ 36, IV-V ἀνὰ 35, VI 30, VII 29, VIII 30, IX-XI ἀνὰ 29, XII 30 ἡμέραι, τὸ ὅλον ἡμέραι 384. Τὸ ἔτος τοῦ Ἀναξικράτους ἔπρεπε κανονικῶς νὰ ἦτο κοινόν, διαρκείας 355 ἡμερῶν⁴, ἀλλὰ κατὰ τὰ μέσα του ἠὲξήθη κατὰ ἓνα μῆνα, περιορισθείσης τῆς διαρκείας τοῦ ἐπομένου ἔτους ὅπερ, ἀπὸ κανονικῶς ἐμβόλιμον, ἀπέβη οὕτως ἔτος κοινόν.

Ὁ J. Kirchner ἐν τῇ ἐκδόσει του (*IG. Editio Minor*—II²) τῶν ἀττικῶν ἐπιγραφῶν τῶν μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἐκδόσεως (1913) δημοσιευθεισῶν, ἐδέχθη ἐπίσης εἰς τὰ σχόλιά του τῶν ἐπιγραφῶν 456 καὶ 460, ὅτι τὸ ἔτος τοῦ Ἀναξικράτους ἦτο κανονικῶς κοινόν, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὴν προσθήκην τῶν δύο νέων φυλῶν κατέστη ἐμβόλιμον, ἐμβληθέντος τοῦ νέου μηνὸς ὡς Γαμηλιῶνος ὑστέρου (II², 1487). τὴν δὲ διάρκειαν τῶν πρυτανειῶν συνήγαγεν ὡς ἔπεται: I 36, II-V ἀνὰ 30, VI-VII ἀνὰ 29, VIII-IX ἀνὰ 26, X-XI ἀνὰ 39 καὶ XII 40 ἡμέραι, τὸ ὅλον ἡμέραι 384.

Βραδύτερον (1931) ὁ W. B. Dinsmoor ἐν τῷ περισπουδάζτῳ συγγράμματί του *The archons of Athens in the hellenistic age* ἠσχολήθη ἐκτενῶς (pp. 377-385) περὶ τοῦ ἔτους τοῦ Ἀναξικράτους, ἐδέχθη δὲ καὶ οὗτος τὸ ἔτος ἀνωμάλως ἐμβόλιμον, ἀλλ' ἔνεκα τῆς κατ' αὐτὸν ἀρμοζούσης συμπληρώσεως τῶν ἐλλειπῶν ἐπιγραφῶν τοῦ ἔτους καὶ τῆς παρερμηνείας τῶν ἱστορικῶν πηγῶν ὡς πρὸς τὰ τῆς παραμονῆς ἐν Ἀθήναις τοῦ Δημητρίου⁵ ὑπέθεσεν ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι πλὴν τοῦ Γαμηλιῶνος ὑστέρου ἐνέβαλον καὶ δεύτερον Ἀνθεστηριῶνα, μεθ' ὃ παρέλειψαν τὸν Μουνιχιῶνα, ὅπως τελικῶς τὸ ἔτος σύγκηται ἐκ 13 μηνῶν. Συνεπέρανε δὲ κατόπιν τῶν ἀπιθάνων τούτων ὑποθέσεων

¹ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (*Δημήτριος*, 8-14, 26), ΔΙΟΔΩΡΟΣ (45, 46), *Πάριον Μάρμαρον* (ἐν IG. XII, 5, 444 ἢ καὶ JACOBY ἐν *Fragm. G. Hist.*), ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, Βίοι X Ρητόρων, 852 A.—Πρβλ. ἐπίσης Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ, *Ἱστορία τοῦ Ἑλλην. ἔθνους*, 2, 1902.—G. DROYSEN, *Gesch. des Hellenismus*, II, 467.—B. NIESE, *Gesch. d. Gr. u. Mak. Staaten*, I, 2.

² Αἱ ἐξ αὐτῶν περιέχουσαι πληροφορίας διὰ τὸ πολιτικὸν ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους εἶναι αἱ I. G. II², 455, 456, 458, 459, 460, 461, 462, 464, 466, 1487 (= I. G. II⁵, 733), 1589, S.E.G. III, 86 καὶ *Hesperia* II (1933), no 18, p. 398 τὸ ὅλον 13.

³ Κ. ΜΑΛΤΕΖΟΣ, Τὸ ἀρχαῖον ἀττικὸν ἡμερολόγιον, *A. E.*, 1908, 288-289. Ἡ ἔνενακαιδεκαετηρίς ἐν Ἀθήναις, *A. E.*, 1913, 119-123.

⁴ Προστεθείσης μιᾶς ἐμβολίου ἡμέρας, ὡς κατωτέρω ἀποδεικνύεται.

⁵ Περὶ ταύτης ἀσχολοῦμαι εἰς προσεχῆ ἀνακοίνωσιν.

διάρκειαν τῶν πρυτανειῶν: I 35, II-III ἀνά 36, IV 35, V-VI ἀνά 36, VII-VIII ἀνά 28, IX 26, X 29, XI 30 καὶ XII 29, τὸ δ' ὅλον ἔτος 384 ἡμερῶν.

Τῷ 1933 ὁ Oskar Broneer, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπ' αὐτοῦ δημοσιεύσεως ἐν *Hesperia* II, 398, νέας ἐπιγραφῆς τοῦ ἔτους τοῦ ἄρχοντος Ἀναξικράτους ἀνευρεθείσης κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, πραγματεύεται ἐκτενῶς περὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ἔτους τούτου, καὶ κατὰ τὰς ἰδίας του συμπληρώσεις τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ ἔτους, προτείνει τὴν ἐπομένην διάρκειαν τῶν πρυτανειῶν, προσκείμενος μᾶλλον πρὸς τὸ διάγραμμα τοῦ Kirchner, ἀλλὰ τροποποιῶν πῶς αὐτό, ἵνα προσαρμόσῃ τὸ νέον εὑρεθέν ψήφισμα: I-II ἀνά 32, III-VII ἀνά 30, VIII-IX ἀνά 26, X-XI ἀνά 39 καὶ XII 40.

Μὴ δεχόμενος τὸ διάγραμμα τοῦ Broneer ὁ Dinsmoor ἐν *Hesperia* IV (1935), ἐν ἄρθρῳ του *Demetrius Poliorcetes and the athenian Calendar* (303-310), μετ' ἐκτενῆ ἀνασκόπησιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦ Ἀναξικράτους συμβάντων, ἐμμένει εἰς τὰς προηγουμένως ἐκτεθείσας ὑποθέσεις του, συμπεραίνει δὲ τὰς αὐτὰς ὑπ' αὐτοῦ προταθείσας διαρκείας τῶν πρυτανειῶν, πλὴν τῶν πρυτανειῶν VII καὶ IX, δι' αἷς προτείνει διάρκειαν ἀνά 27 ἡμέρας.

Ἐν τῷ αὐτῷ τόμῳ (IV, 1935) τῆς *Hesperia* (pp. 536-544), ὁ Benjamin D. Meritt, ἐξετάζων ὑπὸ ἐπιγραφικὴν ἔποσιν τὸ ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους, δέχεται μὲν τὴν κατὰ τὸν Dinsmoor παράλειψιν τοῦ Μουνιχιῶνος μηνός, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν ἀντ' αὐτοῦ ἐμβολὴν δευτέρου Ἀνθεστηριῶνος, ἐπομένως δέχεται τὸ ἔτος κοινόν, ἐκ 354 ἡμερῶν, εἰσαχθειῶν κατ' αὐτὸν τῶν δύο νέων φυλῶν ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης πρυτανείας, καὶ τὴν διάρκειαν τῶν πρυτανειῶν: I-IV ἀνά 30, V 29, VII-X ἀνά 29, XI 30 καὶ XII 29.

Ἄλλ' ὁ Allen West ἐν τῷ πανηγυρικῷ τεύχει τῷ ἐκδοθέντι ἐπὶ τῇ ἐβδομηκονταετηρίδι τοῦ Edw. Capps (*Princeton*, 1936) ἐδημοσίευσεν (pp. 356-363) μεγάλης ἀξίας μελέτην διὰ τὸ ἔτος τοῦ Ἀναξικράτους. Ὡς δὲ λέγει (p. 357) «τὸ ἔτος ἐπιγραφικῶς ὑπῆρξε χαστικόν. Πλέον τῆς δωδεκάδος διαφόρου μορφῆς ἀνωμαλῆαι, τὸ πλεῖστον παραλείψεις καὶ μεταφοραὶ τῶν τύπων (transpositions of formulae) εὑρέθησαν παρ' ἡμῶν εἰς τὰς δώδεκα ὑφισταμένας ἐπιγραφάς». Ὁ West συμπληρῶν διαφόρως τῶν γενικῶς παραδεδεγμένων τινὰς τῶν ἐπιγραφῶν ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Broneer δημοσιευθεῖσαν, λαμβάνει καὶ οὗτος τὸ ἔτος ἀρξάμενον ὡς κοινὸν μὲ τὰς δέκα φυλάς καὶ βραδύτερον ἀποβὰν ἐμβόλιμον, παρέχει δ' ὡς πιθανὴν τὴν ἐπομένην σειρὰν διαρκείας τῶν πρυτανειῶν: I 36, II-V ἀνά 29, VI-VIII ἀνά 34, IX-XII ἀνά 33· τὸ ὅλον δὲ ἔτος συγκείμενον ἐκ 386 ἡμερῶν (περὶ τούτου συζητῶ κατωτέρω).

Ὁ West ἐν τέλει τῆς διατριβῆς του (αὐτόθι p. 362), μὴ θεωρῶν βεβαίως τὰς ἐν τῷ κειμένῳ συμπληρώσεις του, προσθέτει ὑστερόγραφον, ἐν ᾧ γράφει: «Διὰ τὰ

ἐκφράσωμεν τὸ περίπλοκον τοῦ προβλήματος καὶ τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ ἀποβῆ τις δογματικὸς ὡς πρὸς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους αὐτοῦ, δίδω κατωτέρω ἀριθμὸν τινα τροποποιήσεων καὶ ἀντικαταστάσεων¹. Ἡ δὲ ἐνδεχομένη ἀνακάλυψις νεας τινὸς ἐπιγραφῆς δύναται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ μίαν ἐξ αὐτῶν ἢ καὶ νὰ ἀπαλείψῃ ὅλως αὐτήν. Τόσον μακρὰν εὐρισκόμεθα ἀπὸ τὴν βεβαιότητα».

Μετὰ τὸ δημοσίευμα τοῦ West, ὁ Meritt ἐν *Hesperia* VII (1938), 139, ἐγκαταλείπων τὰ ἀνωτέρω συμπεράσματά του, παραδέχεται τὸ ἡμερολογιακὸν διάγραμμα τοῦ West, συμφωνῶν δὲ μετ' αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν μεγάλην ἀβεβαιότητα τῶν λεπτομερειῶν, προσθέτει: «Τὰ χρονολογικὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐμφανίζουσι αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτοῦ τοῦ ἔτους δὲν ἔχουσι μέχρι τοῦδε λυθῆναι, καὶ εἶναι ἀμφίβολον (untikely), ὅτι ἐν ἱκανοποιητικῶν ἡμερολογιακῶν διαγράμματι διὰ τὸ ἔτος θὰ εὐρεθῆ πρὶν ἢ ἀνακαλυφθῆ νέα τις κατὰλληλος μαρτυρία».

Τέλος ὁ Dinsmoor ἐδημοσίευσεν, τῷ 1939, ἴδιον τεῦχος *The Athenian Archon List in the Light of Recent Discovery*. Ἐν τῷ νεωτέρῳ τούτῳ συγγράμματι τοῦ ὁ Dinsmoor ἀσχολεῖται ἐκ νέου περὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ἔτους τοῦ Ἀναξικράτους (σ. 212 ἐπ.) γράφων, ὅτι ἐστήριξε τὴν ἔρευνάν του ἐπὶ τῆς λύσεως τοῦ Kirchner. Ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ ὑποστηρίζων τὴν γνώμην του περὶ τῆς ἐμβολῆς δευτέρου Ἀνθεστηριῶνος καὶ περὶ τῆς ἐντεῦθεν παραλείψεως τοῦ Μουνιχιῶνος μηνός· φθάνει δὲ εἰς τὴν ἐπομένην διάρκειαν τῶν πρυτανειῶν: I 35, II 36, III 35, IV 37, V 35, VI 30, VII 30, VIII 30, IX 27, X 30, XI 29, XII 30.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, προέβην εἰς νέαν λεπτομερεῆ ἔρευναν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν εἰς ἐμὲ λύσεων ἢ μάλλον πιθανῆ εἶναι ἢ ἐν τῷ κειμένῳ τῆς διατριβῆς τοῦ West διδομένη. Ἀλλὰ μὴ συμφωνῶν πρὸς τὸν West εἰς τὴν συμπλήρωσιν τινῶν ἐκ τῶν διασωθεισῶν ἐλλιπῶν ἐπιγραφῶν, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς μόνης πλήρως, ὑπὸ χρονολογικὴν ἔποψιν, διασωθείσης σώας ἐπιγραφῆς II², 458, ἔχων δὲ καταλήξει εἰς ἡμερολογιακὸν σχέδιον κατὰ τινα σημεῖα διάφορον τοῦ ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ West δημοσιευθέντος καὶ πολὺ ἀπέχον πάντων τῶν ἐκ τῶν ὑποθέσεων τοῦ ὑστερογράφου τοῦ ἐξαγομένων σχεδίων, ἀνακοινῶν ἐνταῦθα τὴν παροῦσαν μελέτην μου.

Ζητήσωμεν κατὰ πρῶτον τὴν πραγματικὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 307/6. Ὡς γνωστὸν τὸ ἔτος τοῦ ἄρχοντος Ἀναξικράτους, κατὰ τοὺς χρονολόγους καὶ κατὰ τὴν ἄνω ρηθεῖσαν μελέτην μου ἐπὶ τοῦ ἀττικῶ ἡμερολογίου, ὄφειλε νὰ εἶναι κανονικῶς κοινόν, διαρκείας 354 ἢ 355 ἡμερῶν, τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος (τοῦ ἄρχ. Κοροίβου), κατ' ἐμὲ, κανονικῶς ἐμβόλιμον, διαρκείας 384 ἡμερῶν. Τὸ ἔτος 307/6 ἤρχισεν ὡς κοινὸν καὶ κατόπιν, ὡς εἵπομεν, κατέστη ἐμβόλιμον ἐμβληθέντος ἐνὸς μηνός ὡς Γαμηλιῶνος ὑστέρου.

¹ Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνέρχεται εἰς δέκα.

Ότι τὸ ἔτος τοῦ Ἀναξικράτους ἀπέβη οὕτως ἐμβόλιμον, ὑφίστανται ἐπὶ πλέον τῆς ἐπιγραφῆς Π², 1487, αἱ ἐπόμεναι ἀποδείξεις. Πρῶτον, αἱ ἀπὸ τῆς ἐβδόμης πρυτανείας καὶ ἐφεξῆς ἡμερολογιακαὶ ἐξισώσεις, αἱ ἐξαγόμεναι ἐκ τῶν διασωθεισῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ ἔτους, προσαρμόζουσι πρὸς ἀλλήλας μόνον ἐπὶ τῇ ὑποθέσει τῆς παρεμβολῆς τοῦ Γαμηλιῶνος ὑστεροῦ. Δεύτερον, ὡς ἤδη παρετηρήθη καὶ ὑπὸ ἄλλων¹ τὰ τρία ἐπόμενα ἔτη 306/5-304/3 ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς αὐτὰ διασωθεισῶν ἐπιγραφῶν, ὑπῆρξαν ἅπαντα ἀσφαλῶς κοινά, πρῶτον δὲ ἐμβόλιμον ἔτος εὐθύς μετὰ τὸ 307/6 ὑπῆρξεν ἀσφαλῶς τὸ τοῦ ἄρχοντος Λεωστράτου (303/2). Ἐπειδὴ δὲ ἀδύνατον νὰ ἔχωμεν τέσσαρα συνεχῆ κοινὰ ἔτη ἐν τῷ Μετωνικῷ συστήματι (ἢ καὶ τῷ τῶν ὀκταετηρίδων), τὸ ἔτος τοῦ Ἀναξικράτους προκύπτει καὶ ἐντεῦθεν ἀναγκαίως ἐμβόλιμον.

Ἡ πραγματικὴ διάρκεια τοῦ ἔτους τοῦ Ἀναξικράτους ὑπῆρξε 384 ἡμερῶν, ὡς ἄλλωστε δέχονται ἅπαντες οἱ ἐρευνηταὶ οἱ συμφωνοῦντες εἰς τὸ ὅτι τὸ ἔτος ἐπεμηκύνθη εἰς ἐμβόλιμον, πλὴν τοῦ West, ὅστις παρερμηνεύων, ὡς θὰ προσπαθῆσω νὰ δεῖξω κατωτέρω, τὴν ἐπιγραφὴν Π², 458, δέχεται τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 386 ἡμερῶν². Ὡς δ' εἴπομεν καὶ ὡς ἄλλωστε εἶναι φυσικόν, ἐφόσον προσετέθη ἐκιάκτως ἕνεκα πολιτικῶν λόγων, ὁ ἐμβόλιμος μῆν, τοῦτο πρέπει νὰ ἔγινε ἐπὶ ζημία τῆς διαρκείας ἐτέρου τινὸς τῶν ἐπομένων ἐτῶν καὶ δὴ τοῦ ἔτους τοῦ ἄρχοντος Κοροίβου, ὅπερ κατὰ τὴν ἀναφερθεῖσαν Μελέτην μου (*Τὸ Ἀττικὸν ἡμερολόγιον*, Α. Ε. 1908, 292) ὄφειλε νὰ εἶναι κανονικῶς ἐμβόλιμον διαρκείας 384 ἡμερῶν. Ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν Π² 470 καὶ 471 συνάγεται ἡ διάρκεια τοῦ ἔτους τοῦ Κοροίβου 355 ἡμερῶν. Ὅθεν ὁ προστεθεὶς μῆν εἰς τὸ ἔτος τοῦ Ἀναξικράτους, ὡς Γαμηλιῶν ὑστερος³, συνέκειτο ἐξ 29 ἡμερῶν, καθ' ὃν ἀριθμὸν εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ μειωθῆ ἡ διάρκεια τοῦ ἔτους τοῦ ἄρχοντος τοῦ εὐθύς μετὰ τὸν Ἀναξικράτη⁴. Ἀφ' ἐτέρου, ὡς μᾶς διδάσκει ἡ ἐπιγραφὴ Π², 458 εἶχε προστεθῆ εἰς τὸν Γαμηλιῶνα μία ἐμβόλιμος ἡμέρα καὶ οὕτως ἡ διάρκεια τοῦ ἔτους τοῦ Ἀναξικράτους ἀνῆλθεν εἰς 384 ἡμέρας.

Ὁ πρόσθετος λοιπὸν μῆν, διαρκείας 29 ἡμερῶν, ἐνεβλήθη ὡς *Γαμηλιῶν ὑστε-*

¹ B. D. MERITT, *The seventh metonic cycle*, *Hesperia* V (1936) καὶ ALLEN WEST ἐνθ' ἄνωτ. p. 363.

² Ὁ WEST δὲν ἀποκλείει καὶ τὸ δυνατόν τῆς διαρκείας τοῦ ἔτους εἰς 385 ἡμέρας.

³ Ὁ WEST διατείνεται ὅτι ὁ νέος μῆν προσετέθη ἀμέσως μετὰ τὸν Ποσιδεῶνα καὶ ὠνομάσθη Γαμηλιῶν, ὁ δὲ κανονικὸς Γαμηλιῶν ὠνομάσθη Γαμηλιῶν ὑστερος. Δὲν εὐρίσκω ἐπαρκῆς στήριγμα τῆς γνώμης ταύτης.

⁴ Τὴν ὑπὸ τοῦ DINSMOOR, *The Archons*, p. 387, διδομένην δικαιολογίαν τῆς διαρκείας τοῦ 306/5, διὰ τῆς προσθήκης εἰς αὐτὸ μιᾶς ἡμέρας, δὲν συμμερίζομαι, διότι προφανῶς δὲν ἠυξήθη ἡ διάρκεια τοῦ ἔτους ἐκείνου ἀπὸ 354 εἰς 355 ἡμέρας, ἀλλὰ τουναντίον ἠλαττώθη ἀπὸ 384 εἰς 355 ἡμέρας, ὡς ἐν τῷ κειμένῳ ἀποδεικνύω.

ρος εὐθύς μετὰ τὸν Γαμηλιῶνα, καὶ οὐχί, ὡς ἀπῆται ἡ τάξις κατὰ τὰ κανονικῶς ἐμβόλιμα ἔτη, ὡς Ποσιδεῶν ἐμβόλιμος. Τοῦτο ἀπεδόθη εἰς τὸ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι αἰφνιδίως ἀπεφάσισαν τὴν προσθήκην τοῦ νέου μηνός, πιθανῶς κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Γαμηλιῶνος. Εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ψήφισιν τῆς προσθήκης τῶν δύο νέων φυλῶν εἶχον στενεύσει τὴν διάρκειαν τῶν πρυτανειῶν, τῶν II-V κατὰ τὸν West ἢ τῶν II-VI κατ' ἐμὲ καί, ὅτι ἀπὸ τῆς ἕκτης πρυτανείας κατὰ τὸν West ἢ ἀπὸ τῆς ἐβδόμης κατ' ἐμὲ, εἶχον αὐξήσει τὴν διάρκειαν τῶν ὑπολοίπων πρυτανειῶν (περὶ τούτων κατωτέρω), ἀλλὰ οὐδὲν κωλύει νὰ δεχθῶμεν, ὅτι ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν προσθήκην τοῦ νέου μηνός εἶχεν ἤδη ληφθῆ διαρκούντος τοῦ Ποσιδεῶνος μηνός ἐπὶ τῆς ἕκτης πρυτανείας.

Τὸ ὅτι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν νέον μῆνα δὲν προσέθεσαν ἀμέσως μετὰ τὸν Ποσιδεῶνα, ὡς Ποσιδεῶνα ἐμβόλιμον ἢ ὕστερον, φρονῶ ὅτι ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ νέος μῆν δὲν ἦτο κανονικῶς ἐμβόλιμος κατὰ τὸ πολιτικὸν ἡμερολόγιον, ἀλλὰ προσετέθη, ὡς εἶπομεν, ἕνεκα πολιτικῶν λόγων. Ἐφ' ὅσον ἐγὼ τουλάχιστον γνωρίζω, δὲν ὑφίσταται περιπτώσις ἀκανονίστου εἰσαγωγῆς ἐμβολίμου μηνός ὡς Ποσιδεῶνος δευτέρου, τουναντίον δ' εἶναι γνωσταὶ περιπτώσεις τινὲς εἰσαγωγῆς ἀνωμάλως ἐν τινι ἔτει μηνός ἐμβολίμου διαφόρου τοῦ Ποσιδεῶνος. Οὕτω συναντῶμεν ἐμβόλιμον Ἐκατομβαιῶνα (Sterling Dow, *Prytaneis* 1937, 73 n° 39: «Ἐπὶ Λεωχάρου ἄρχοντος—(228/7 π. X.)¹ —ἐπὶ τῆς Κεχροπίδος/δευτέρας πρυτανείας ἑκατομβαιῶνος [ὑσ]τέρου ἕκτει μετ' εἰκάδας ἐμβολίμωι...»

Τέλος ὁ Eug. Schweiger, *Greeks Inscriptions, Hesperia* VIII (1939), 34 γράφει: «Τὸ ἡμερολογιακὸν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει τὸ ἔτος 318/7 π. X. (τοῦ ἄρχοντος Ἀρχίππου), εἶναι ἴσως ἀδύνατον νὰ λυθῆ μετὰ τὰς ὑπαρχούσας μαρτυρίας. Ἐν τούτοις αἱ ἐδῶ διδόμεναι συμπληρώσεις ἀνταποκρίνονται πρὸς τρεῖς ἐξιώσεις, αἵτινες δεικνύουν ἐν ἐμβόλιμον ἔτος μετὰ δευτέρον Γαμηλιῶνα μᾶλλον ἢ δευτέρον Ποσιδεῶνα.» Παρατηρητέον δ' ὅτι καὶ τὸ ἔτος ἐκεῖνο δὲν ὑπῆρξεν ἐστερημένον πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν.

Ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔτος. Ἐκ τῶν ἱστορικῶν πηγῶν ἐξάγεται, ὅτι ὁ Δημήτριος ἀνῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τῆς ἀρχοντίας τοῦ Ἀναξικράτους, πιθανῶς κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὸ βραδύτερον κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς δευτέρας πρυτανείας, ἅμα δὲ τῇ ἀνόδῳ του ἤρχισαν ἀπονεμόμεναι πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν πατέρα του ὑπέρμετροι τιμαί, ἐν αἷς θὰ ἐψηφίσθη ἡ προσθήκη τῶν δύο νέων φυλῶν. Κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν γνώμην, μετὰ τὴν ὁποίαν τώρα συμφωνῶ, ἡ πρώτη πρυτανεία διήρυσεν ὀλόκληρον τὴν θητείαν, τὴν ὁποίαν εἶχε κανονικῶς ἦτοι 35 ἢ 36 ἡμερῶν, μᾶλλον

¹ Τὴν χρονολογίαν τοῦ ἔτους λαμβάνω ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ MERRITT, *Greeks Inscriptions* (Ἀγορᾶς Ἀθηνῶν), *Hesperia* VII (1938), 77-139.

δὲ 36. Διὰ τὴν πρακτικὴν ὁμως ἐφαρμογὴν τοῦ ἐν λόγῳ ψηφίσματος ἐχρειάσθη νὰ γίνῃ κατανομὴ τῶν δῆμων καὶ τῶν δημοτῶν αὐτῶν εἰς τὰς δώδεκα πλέον φυλάς καὶ νὰ ὀρισθοῦν ἕτεροι ἑκατὸν βουλευταὶ ἐπὶ πλέον τῶν πεντακοσίων, οἵτινες εἶχον ὀρισθῆ ἢ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους. Ταῦτα ἀπῆτησαν, ὡς φαίνεται, πολὺν χρόνον ἔνεκα τεχνικῶν λόγων, ἴσως ὀφειλομένων κυρίως εἰς τὸ ὅτι τινὲς τῶν ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ βουλευτῶν ἀνῆκον εἰς δῆμους, οἵτινες κατόπιν ἐδόθησαν εἰς τὰς νεοῖδρουθείσας φυλάς. Πάντως, ὡς μᾶς μανθάνει ἡ Π², 466 (στ. 44-45), ἡ βουλὴ τῶν 500 εὐρίσκετο ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους τοῦ Ἀναξικράτους· Ὡς δὲ πρῶτος ὁ ἡμέτερος Β. Λεονάρδος ἔδειξε κατὰ τὴν ἔκδοσιν τμήματος τῆς ἐπιγραφῆς Π², 456 (β. στ. 16) (*Arch. Ael.* II, 1917, Παράρτημα, σ. 70) καὶ κατόπιν ἐκ νέου παρετήρησεν ἐν *AJP.*, LVIII (1937), 220 ὁ Κ. Pritschett, Note of the year 307/6, ἡ βουλὴ τῶν 500 εὐρίσκετο ἐν ἐνεργείᾳ ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Μαιμακτηριῶνος, τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς πέμπτης πρυτανείας. Ἡ δὲ ἐφαρμογὴ τῆς ἀποφάσεως τῆς εἰσαγωγῆς τῶν δύο νέων φυλῶν διὰ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν ἑκατὸν νέων βουλευτῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτάς, τουτέστιν ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῆς Βουλῆς τῶν ἑξακοσίων, ἐγένετο εἴτε ἀπὸ τῆς ἕκτης πρυτανείας, τῆς Ἀντιοχίδος εἴτε, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἀπὸ τῆς ἐβδόμης, καθ' ἣν ἐπρυτάνευσεν ἡ πρώτη τῶν μακεδονικῶν φυλῶν, ἡ Ἀντιγονίς.

Μένει πλέον νὰ ἐξετάσωμεν τὰ ἐξαγόμενα τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἐπιγραφῶν τοῦ ἔτους, νὰ καταστρώσωμεν τὰς ἐξ αὐτῶν προκυπτούσας ἡμερολογιακὰς ἐξιιώσεις καὶ νὰ δώσωμεν τὸ κατὰ ταύτας πιθανὸν κατ' ἐμὲ ἡμερολογιακὸν διάγραμμα τοῦ ἔτους 307/6 π.Χ.

Αἱ πληρέστερον διατηρηθεῖσαι ὑπὸ ἡμερολογιακὴν ἄποψιν ἐπιγραφαὶ τοῦ 307/6 εἶναι δύο μόνον, αἱ Π², 456 καὶ 458, ἐξ ὧν ἡ δευτέρα, εἶναι μὲν πλήρης, ἀλλ' ἐπιδέχεται πλέον τῆς μᾶς ἐρμηνείας. Αἱ δύο αὗται ἐπιγραφαὶ ρυθμίζουν, ἀναλόγως τῆς ἐρμηνείας τῆς δευτέρας, τὴν διάρκειαν τῶν πρυτανειῶν II-VI, ἐπηρεάζουν δὲ τὴν διάρκειαν καὶ τῶν ὑπολοίπων πρυτανειῶν VII-XII.

Ἡ Π², 456, ὡς ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Kirchner, ἔχει οὕτως: Στοιχ. 41

[Ἐδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δ]ήμῳι ἐπὶ Ἀναξικράτους (41)

[ἄρχοντος ἐπὶ τῆς . . . . π]έμπτης πρυτανείας ἦι (41)

[Λυσίας Νοθίππου Διομεεὺς ἐ]γραμμάτευσεν Μαιμακτ[η] (42)

[ριῶνος ἔνι καὶ νέαι, δευτέραι] καὶ εἰκοστῆι τῆς [πρυ] (42)

[τανείας ἐκκλησία κυρία] (κτλ.)

Ἡ σύμπτωσις τῆς πέμπτης πρυτανείας καὶ δὴ ἡμέρας αὐτῆς μετὰ τὴν εἰκοστὴν, εἰς τὸν Μαιμακτηριῶνα μῆνα, οὐδόλως συμβιβάζεται πρὸς τὴν παλαιὰν ἰδικὴν μου διάρκειαν τῶν πρυτανειῶν II-V, οὔτε πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Dinsmoor προταθεῖσαν

σειράν, διό ἐγὼ μὲν εἶχον τότε ὑποθέσει, οὐχὶ ὀρθῶς, ὅτι ὁ νέος μὴν εἶχε παρεμβληθῆ ὡς Γαμηλιῶν (πρῶτος) μεταξὺ τοῦ Πυανεψιδῶνος καὶ τοῦ Μαιμακτηριῶνος, ὁ δὲ Dinsmoor ὑπέθεσεν ὅτι ὁ χαρακτὴς εἶχε χαραῖξει ἐπὶ τοῦ λίθου κατὰ λάθος *Μαιμακτηριῶνος* ἀντὶ *Ποσιδεῶνος* πέμπτης πρυτανείας, εἴτε *Μαιμακτηριῶνος* πέμπτης πρυτανείας, ἀντὶ *Μαιμακτηριῶνος* τετάρτης πρυτανείας. Τοιοῦτο σφάλμα εἰς τὴν χάραξιν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν τότε μόνον, ὅταν τοῦτο θὰ προέκυπτε προφανῆς ἐξ ἄλλων χρονολογικῶν δεδομένων εἴτε, ὅταν οὐδεμία ἄλλη δυνατὴ λύσις θὰ ὑφίστατο· ἀλλ' οὔτε τὸ ἐν αὐτῇ τὸ ἄλλο συμβαίνει ἐνταῦθα. Διὸ ἡ πρότασις αὕτη δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν Broneer, Meritt καὶ West. Ὁ τελευταῖος δὲ συμπληρῶνει τὸν στ. 4 τῆς ἐπιγραφῆς: [ριῶνος ἔνη καὶ νέα, πέμπτη] καὶ εἰκοστῆι τῆς [πρυ]— μὲ γράμματα 41 ἐν τῷ στίχῳ, τὴν συμπλήρωσιν δὲ ταύτην θεωρῶ ὡς τὴν μᾶλλον πιθανήν, τοῦ στίχου 2 συμπληρουμένου: Αἰγηίδος ἢ Οἰνηίδος, δυναμένου ὅμως νὰ συμπληρωθῆ καὶ Αἰαντίδος ἢ Λεωντίδος, τοῦ στίχου 2 περιέχοντος 42 γράμματα. Ὡς δὲ ὁ J. Kirchner παρατηρεῖ (Editio Minor), ὁ στ. 3 σύγκειται ἐκ 42 γραμμάτων καὶ ὁ στ. β 27 ἐπίσης ἐκ 42 γραμμάτων τοῦ ΕΙ τῆς λέξεως ΔΕΙΗΝΟΝ κατέχοντος μίαν θέσιν· ὁ δὲ Β. Λεονάρδος (*Arch. Δελτ.* II, 1917 Παράρτημα) σημειοῖ, ὅτι ἐν τῷ β στ. 15, ἡ στοιχηδὸν τάξις εἶναι τεταραγμένη τοῦ στίχου τούτου ἀποβάντος πυκνοτέρου (43 γρ.). Ἡ προτεινομένη ἄρα συμπλήρωσις τοῦ δευτέρου στίχου *Αἰαντίδος* ἢ *Λεωντίδος* δὲν ἀποκλείεται.

Ὁθεν ἡ ἐπιγραφὴ II², 456 παρέχει τὴν ἡμερολογιακὴν ἐξίσωσιν Μαιμ[ἔνη καὶ νέα]=πρυτ. V 2[5], ἔνθα ἡ ἔνη καὶ νέα ἀποτελεῖ τὴν 29 ἢ τὴν 30 τοῦ μηνός. Ἴνα δὲ καθορισθῆ ἐπακριβῶς ἡ ἡμερομηνία, πρέπει νὰ ἐξακριβωθῆ ἡ διάρκεια τῶν πέντε πρώτων μηνῶν τοῦ ἔτους. Ὁ Dinsmoor (Archons p. 480) λαμβάνει τὸν Ἑκατομβασιῶνα τοῦ 307/6 πλήρη μῆνα, ἀλλ' ἐπίσης καὶ τὸν Μεταγειτινῶνα πλήρη, εἰς ὃ δὲν συμφωνῶ. Τοῦναντίον δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ἢ τὴν σειράν τοῦ West μέχρι τοῦ Γαμηλιῶνος: Ἑκατ. 30, Μεταγ. 29, Βοηδ. 30, Πυαν. 29, Μαιμ. 30, Ποσιδ. 29 ἢ ἀκόμη τὴν σειράν τὴν διδομένην ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου πίνακος (A) τῆς ρηθείσης Μελέτης μου διὰ τὸ ἀρχαῖον Ἀττικὸν ἡμερολόγιον (*A. E.* 1908, 299-300): Ἑκατ. 29, Μεταγ. 30, Βοηδ. 29, Πυαν. 30, Μαιμ. 30, Ποσιδ. 29. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐκδοχὰς ταύτας ἡ πρώτη προκίπτουσα ἡμερολογιακὴ ἐξίσωσις εἶναι:

(1)	Μαιμ. [30]=Πρ. V 2 [5],
ἐξ ἧς (1')	Πρ. V 1=Μαιμ. 6

Ἄλλ' ἡ ἕκτη τοῦ Μαιμακτηριῶνος ἦτο ἡ 124^η ἡμέρα τοῦ ἔτους κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἄνω σειρὰς τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἔτους. Αἱ τέσσαρες ἄρα πρῶται πρυτανεῖαι διήρκεσαν 123 ἡμ. καί, ἐπειδὴ ἡ διάρκεια τῆς πρώτης πρυτανείας ἐλήφθη 36

ἡμερῶν, ἡ μέση διάρκεια τῶν πρυτανειῶν II-IV ἐξάγεται 29 ἡμερῶν. Δυνάμεθα δὲ νὰ λάβωμεν αὐτὰς ἴσης διαρκείας.

Ἡ δευτέρα, ἡ μόνη ἐξ ὄλων τῶν ἀνευρεθειῶν ἐπιγραφῶν ἔχουσα πλήρη καὶ σῶα χρονολογικὰ στοιχεῖα, εἶναι ἡ II², 458:

Στοιχ. 25.

Ἐπ' Ἀναξ[ικράτους ἄρχοντος] ἐ[π]ἰ
 τῆς Ἀντιγονίδ[ος ἐβ]δ[όμης] [πρ]υτ
 ανείας ἢ Λυσίας Νοθ[ίππ]ου Διο
 μευς ἐγρα[μμ]άτευεν· Γαμηλιῶν
 ος δευτ[έ]ραι ἐμβολίμωι ὀγδόε[ι]
 μετ' εἰκάδας ἡμερολεγδὸν μιᾶ[ι]
 καὶ εἰκοστῆι τῆς πρυτανε[ίας· ἐ]
 [κκλη]σ[ί]α κυρία· τῶν προέδ[ρων ἐπ]
 [εψήφ]ιζεν — — — —

Ἡ συμπλήρωσις ἐβδόμης τοῦ δευτέρου στίχου ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Koehler.

Ἐνταῦθα συναντῶμεν τὴν ἡμερομηνίαν: Γαμηλιῶνος δευτέρα ἐμβολίμω, ἐν συνεχείᾳ δέ: ὀγδοεὶ μετ' εἰκάδας ἡμερολεγδόν. Ἡ ὄλη αὕτη ἔκφρασις εἶναι ἐπιδεικτικὴ πολλοπλῆς ἐρμηνείας. Συντακτικῶς ἡ «δευτεῖραι ἐμβολίμωι» ἀνάγεται εἰς ἐμβόλιμον ἡμέραν, σημαίνει δὲ κατὰ τὸν West εἴτε δευτέραν ἐμβόλιμον, τουτέστιν ἐμβολὴν εἰς τὸν Γαμηλιῶνα μῆνα δύο ἐπὶ πλέον ἡμερῶν, ὅποτε ὁ μῆν οὗτος θὰ εἶχε 32 ἡμέρας κατὰ τὸν West, εἴτε ἡ λέξις δευτέρα εἶναι ταυτόσημος πρὸς τὴν λέξιν ἐμβόλιμος, ὅποτε θὰ προσετέθη μία μόνη ἡμέρα καὶ ὁ Γαμηλιῶν θὰ διήρκεσε 31 ἡμέρας, ἕνεκα τοῦ ὁποίου τὸ ἔτος, κατὰ τὸν West, διήρκεσε 386 ἢ τουλάχιστον 385 ἡμέρας. Ἐπὶ πλέον ἡ ἐπεξηγήσις τῆς φράσεως «δευτεῖραι ἐμβολίμωι» διὰ τῆς «ὀγδοεὶ μετ' εἰκάδας ἡμερολεγδόν» περιέχει τὴν λέξιν ἡμερολεγδόν, διὰ τὴν ὁποίαν πολλὰ ἔχουν γραφῆ. Νομίζω ὅτι ἡ ἐρμηνεία, τὴν ὁποίαν ἐπρότεινεν ὁ Meritt (*Hesperia* V, 1935) εἶναι εὐφυῆς καὶ καὶ κατ' ἐμὲ ἡ πιθανωτέρα. Κατὰ τὸν Meritt, ἐπειδὴ ὁ τύπος μετ' εἰκάδας θὰ ἦτο ἀμφίβολος ὡς πρὸς τὴν κατ' εὐθεῖαν ἢ τὴν ἀντίστροφον ἀριθμῆσιν τῶν ἡμερῶν τῆς τελευταίας δεκάδος τοῦ μηνός¹, ἐτέθη ἐδῶ ἡ λέξις ἡμερολεγδόν, τὸ πρῶτον ἐμφανιζομένη, ἀπαντῶσα δὲ μόνον καὶ εἰς δευτέραν ἐπιγραφὴν, ταύτην ἐλλιπεστάτην, τοῦ αὐτοῦ ἔτους (τὴν II², 459) καὶ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐπιγραφὴν τῶν μετέπειτα χρόνων, ἐφ' ὅσον γνωρίζω, ἵνα δηλώσῃ ὅτι ἡ ὀγδοὴ μετ' εἰκάδας πρέπει νὰ

¹ Περὶ τῆς σημασίας τοῦ τύπου μετ' εἰκάδας ἔχω δημοσιεύσει μελέτην ἐν *A. E.* 1913, 116 «Περὶ τοῦ ἄρχοντος Ἀρχίππου καὶ τοῦ τύπου μετ' εἰκάδας», ἐν τῇ ὁποίᾳ πρῶτος ἀπέδειξα, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ τύπος εἰς τινὰς μὲν τῶν διασωθειῶν ἐπιγραφῶν φέρεται ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς κατ' εὐθεῖαν ἀριθμῆσεως, εἰς ἑτέρας ὁμως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀντιστρόφου ἀριθμῆσεως.

υπολογισθῆ ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ παλαιότερου τύπου «φθίνοντος», δηλαδή κατὰ τὴν ἀντίστροφον ἀρίθμησην. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ σημαίη τὴν κατ' εὐθεϊαν ἀρίθμησην, τὴν δευτέραν δὲ ταύτην σημασίαν ἀπεδέχθη ὁ West, ὅστις ὑποθέτει τὴν ὅλην φράσιν θέλουσαν νὰ ἐκφράσῃ, ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ Γαμηλιῶνος ἦτο ἡ δευτέρα ἐμβόλιμος μετὰ τὴν 28^η ἢτοι ἡ 30^ῃ τοῦ μηνὸς ἧ, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ταυτοσήμου τῆς λέξεως «δευτέραι» πρὸς τὴν λέξιν «ἐμβολίμωι», ἡ 29^η τοῦ μηνός. Δὲν συμμερίζομαι τὴν ἐρμηνείαν ταύτην τοῦ West, ἀλλὰ φρονῶ, ὅτι ἡ ὅλη φράσις «δευτέραι ἐμβολίμωι ὄγδοει μετ' εἰκάδας ἡμερολεγδόν» πρέπει νὰ ἐρμηνευθῆ: δευτέρα (μετ' εἰκάδας) ἐμβολίμωι κατὰ τὴν εὐθεϊαν ἀρίθμησην ἢτοι τῇ 23^ῃ τοῦ Γαμηλιῶνος· ἐπεξηγηματικῶς δὲ προστίθεται «ὄγδοει μετ' εἰκάδας ἡμερολεγδόν» τουτέστι κατὰ τὴν ἀντίστροφον ἀρίθμησην. Πράγματι, τοῦ Γαμηλιῶνος κατόπιν τῆς ἐμβολῆς μιᾶς ἡμέρας ἀποβάντος πλήρους ἐκ 30 ἡμερῶν, ἡ ὄγδοῃ μετ' εἰκάδας ἡμερολεγδόν, δηλαδή κατὰ τὴν ἀντίστροφον ἀρίθμησην, συμπίπτει ἀκριβῶς μετὰ τῆς 23^{ης} αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς προκειμένης ἐπιγραφῆς συνάγω τὴν ἡμερολογιακὴν ἐξίσωσιν:

(2) Γαμ. 23 = Πρ. VII, 21.

ἐξ ἧς (2') Πρ. VII, 1 = Γαμ. 3.

Συγκρίνοντες τὰς ἐξισώσεις (1) καὶ (2) ἧ, ὅπερ ἰσοδύναμον, τὰς (1') καὶ (2') εὐρίσκομεν τὴν διάρκειαν τῶν δύο ὁμοῦ πρυτανειῶν V καὶ VI 56 ἡμερῶν (τοῦ Ποσιδεῶνος ὄντος κοίλου κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἄνω ἐκδοχὰς) καὶ κατὰ μέσον ὄρον διάρκειαν τῶν δύο αὐτῶν πρυτανειῶν 28 ἡμερῶν. Ἡ διάρκεια ἄρα τῆς πέμπτης πρυτανείας θὰ ἦτο ἡ 29 ἡμερῶν, τῆς ἕκτης πρυτανείας διαρκεσάσης 27 μόνον ἡμέρας εἴτε ἐκατέρας τῶν πρυτανειῶν V καὶ VI ἐξ 28 ἡμερῶν. Ὅθεν ἐξάγεται ἡ διάρκεια τῶν ἐξ πρώτων πρυτανειῶν ὁμοῦ 179 ἡμερῶν, καὶ θὰ ὑπελείποντο διὰ τὸ κοινὸν ἔτος 307/6 τῶν 355 ἡμερῶν, ἡμέραι 176 δίδουσαι μέσην διάρκειαν ἐκάστης τῶν ὑπολοίπων ἐξ πρυτανειῶν 29 ²/₆ ἡμερῶν. Ἀλλὰ λόγῳ τῆς προσθήκης τῶν 29 ἡμερῶν, ἡ μέση διάρκεια ἐκάστης τῶν τελευταίων ἐξ πρυτανειῶν ἐπεμηκύνθη εἰς 34 ¹/₆ ἡμέρας κατὰ μέσον ὄρον.

Ἡ πρώτη μετὰ τὰς προηγουμένας ἐπιγραφὴ ἐκ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ ἔτους, παρέχουσα εἰκαζόμενα ἡμερολογιακὰ στοιχεῖα εἶναι ἡ II², 459, διασωθεῖσα ἄκρως κολοβωμένη. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ Meritt (*Hesperia*, V, 1935, 540), εἶναι ἡ ἐπομένη:

Ἄριστ. [— —]

Στοιχ. 50

[Ἐπί] Ἄναξιρ[άτους ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἄκαμαντίδος ἐνάτης πρυτ]
[ανεί]ας· Ἄνθε[σθηριῶνος ἐνάτει μετ' εἰκάδας δευτέραι δὲ ἡμερο]
[λεγδό]ν ὄγδ[όει καὶ εἰκοστεῖ τῆς πρυτανείας· κατὰ δήμου ψήφισ]
[μα ἐκκλ.]ησί[α].

Ἄλλ', ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, εἰς τὸν δεύτερον στίχον δέον νὰ τεθῆ *Δημητριά-*
δος ἀντὶ Ἄκαμαντίδος. Ἐὰν δὲ ἡ συμπλήρωσις αὕτη τοῦ στίχου 4 ἐγένετο δεκτὴ, θὰ
 ἔδιδε, τοῦ Ἀνθεστηριῶνος ὄντος πλήρους, τὴν ἡμερολογιακὴν ἐξίσωσιν

Ἄνθ. [29]=Πρυτ. IX, [2]8 ,

συμφώνως πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς τρίτης δεκάδος τοῦ μηνός, τὸν
 ὁποῖον ἐφηρμόσαμεν διὰ τὴν II², 458. Ἄξια δὲ σημειώσεως τυγχάνει ἡ παρατήρησις
 τοῦ Meritt, ὅτι ὁ γραφεὺς δηλοῖ καθαρὰ τοὺς δύο τρόπους τῆς ἀρίθμησης, τῆς
 «ἐνάτει μετ' εἰκάδας» ἐκφραζούσης τὴν ἀπ' εὐθείας ἀρίθμησην καὶ τῆς «δευτέραι
 (μετ' εἰκάδας) ἡμερολογεγδόν» τὴν κατ' ἀντίστροφον ἀρίθμησην.

Ἄλλ' ἡ προηγουμένη ἐξίσωσις τοῦ Meritt, παραβαλλομένη πρὸς τὴν ἐξίσωσίν
 μου (2), παρέχει χρονικὸν διάστημα μεταξὺ τῆς 23^{ης} Γαμηλ. I καὶ τῆς 29^{ης} Ἀνθεστηρ.
 ἡμερῶν 65, ὡς διάρκειαν δὲ τῶν δύο ὁμοῦ πρυτανειῶν VII καὶ VIII ἡμέρας 58, ὅπερ
 θεωρῶ ἀπαράδεκτον. Διὸ συμπληρῶ τὸν στίχον 4

«ὄγδ[όει καὶ δεκάτη τῆς πρυτανείας ὡ κατὰ δῆμου ψήφισ]».

Οὕτω δὲ συνάγεται ἡ ἡμερολογιακὴ ἐξίσωσις

(3) Ἄνθ. [29]=Πρ. [IX], [1] 8

ἐξ ἧς (3') Πρυτ. IX, 1=Ἄνθ. 12

Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἐξισώσεων (2') καὶ (3') προκύπτει διάρκεια τῶν δύο πρυτα-
 νειῶν VII καὶ VIII ὁμοῦ ἡμερῶν 68, ἧτοι δι' ἑκατέραν ἡμέραι 34¹.

Ὡς δευτέραν τῶν ἐπιγραφῶν τούτων λαμβάνω τὴν ἀνευρεθεῖσαν εἰς τὴν βόρειον
 πλευρὰν τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Broneer ἐν
Hesperia, II, (1933), 398, π^ο 18, ὡς ἔπεται:

Θ [ε ο ί] Στοιχ. 28

Ἐπὶ Ἀναξικ[ράτους ἄρχοντος ἐπὶ τῆ]
 ς Δημητρι[άδος τρίτης πρυτανείας]
 [ῆ]ι Λυσία[ς Νοθίππου Διομευς ἐγραμ]
 5. [μά]τευεν· [Βοηδρομιῶνος ἔνηι καὶ νέ]
 [αι] πένπ[τηι καὶ εἰκοστῆι τῆς πρυτα]
 [νείας]· ἐ[κκλησία· — — —

ἐν τῷ τετάρτῳ στίχῳ τῆς ὁποίας ὁ Broneer θέτει τὸν ἀπαράδεκτον τύπον «Διο-
 μεύς», ἵνα καὶ οὗτος ἀποτελεσθῆ ἐξ 28 γραμμάτων. Τὸ δὲ ἐν τῷ στίχῳ 6 μετὰ τὸ

¹ O WEST ἀποδεικνύει μὲν τὸ δυνατόν τῆς ἐξισώσεως (3) ὡς συναδούσης μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς
 II², 458 μετὰ τὴν κατ' ἀντίστροφον ἀρίθμησην τοῦ ἡμερολογεγδόν, ἀλλ' ἵνα ἡ ἐπιγραφή II², 459 συμφω-
 νήσῃ ἡμερολογιακῶς μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ BRONEER, ὡς προτείνει τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς (περὶ ἧς
 ἀμέσως κατωτέρω), προτιμᾷ τὴν συμπλήρωσιν τῆς II², 459 οὕτως ὥστε νὰ ἐξάγεται ἡ ἐξίσωσις

Ἄνθ. [24]=Πρ. [IX], 8]

πένπ ἴχνος γράμματος, τὸ ὁποῖον ὑπόπτεισεν ὁ Dinsmoor ὅτι ἦτο E, ὁ Broneer ἐπληροφόρησεν αὐτὸν δι' ἐπιστολῆς ὅτι ἦτο τὸ γράμμα T¹.

Ἡ συμπλήρωσις τοῦ Broneer δὲν εἶναι ἀποδεκτὴ, καθόσον ἡ Δημητριάς ἐπρυτάνευσε πάντως κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ ἔτους· θὰ ἦτο δὲ λογικὸν νὰ δεχθῶμεν ὅτι αἱ δύο νέαι φυλαὶ ἐπρυτάνευσαν κατὰ σειρὰν Ἀντιγονίς—Δημητριάς, καὶ νὰ συμπληρώσωμεν τὸν στ. 3: «Δημητρ[ιάδος ὀγδόης πρυτανείας», τὴν δὲ συμπλήρωσιν ταύτην ἐπρότεινεν ὁ Dinsmoor ἐν *Hesperia* V (1935), γράφων εἰς τὸν στίχον 5: [Ἀνθεστηριῶνος ἔνι καὶ νέ]» μὲ 29 γράμματα ἐν τῷ στίχῳ. Κατὰ τὸν Dinsmoor συνάγεται ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἡ ἐξίσωσις

[Ἀνθ. 30]=Πρ. [VIII], [2]5.

Ἡ τοιαύτη συμπλήρωσις θὰ συνεβιβάζετο μὲ τὴν ἐξίσωσιν (3), ἂν δὲν ὑφίστατο ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Γαμηλιῶν ὕστερος ἢ ἂν ὁ εἰς τὸ ψήφισμα II², 458 ἀναφερόμενος Γαμηλιῶν ἦτο ὁ ὕστερος. Ταῦτα ὁμῶς ἀντιτίθενται πρὸς τὰ προεκτεθέντα.

Ὁ West συνεπλήρωσε: «Δημητρ[ιάδος ἐνάτης πρυτανείας] - - - [Ἐλαφηβολιῶνος ἐνδεκάτη]», τοῦ στίχου 5 συγκειμένου ἐξ 27 γραμμάτων. Εὐρίσκομαι καὶ ἐγὼ ἠναγκασμένος νὰ προτείνω τὴν συμπλήρωσιν:

«Δημητρ[ιάδος ἐνάτης πρυτανείας],

ὡς πρὸς δὲ τὰ χρονολογικὰ στοιχεῖα νὰ συμπληρώσω τοὺς στ. 5 καὶ 6

[μά]τευσεν· [Ἐλαφηβολιῶνος ἔκτει ἐπὶ δέ]

[κα]· πένπ[τει καὶ τριακοστὲϊ τῆς πρυτα-]

ἐκατέρου τῶν στίχων 5 καὶ 6 περιέχοντος 30 γράμματα, ἦτοι δύο γράμματα εἰς μίαν θέσιν, πιθανῶς τὰ τῆς καταληκτικῆς διφθόγγου EI τῶν λέξεων ΕΚΤΕΙ καὶ ΤΡΙΑΚΟΣΤΕΙ.

Ἐντεῦθεν συνάγεται ἡ ἐξίσωσις.

(4) [Ἐλαφ. 16]=Πρ. [IX] (Δημητριάς) [3]5

ἐξ ἧς (4') Πρ. IX, 1=Ἀνθ. 12

Ἀξιοπαρατήρητος δὲ τυγχάνει ἡ σύμπτωσης τῶν ἐξισώσεων (4') καὶ (3').

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὰ τρία ἐπόμενα ψηφίσματα, ἀνήκοντα ἐπίσης εἰς τὸ δεύτερον ἡμισυ τῆς ἀρχοντίας τοῦ Ἀναξικράτους.

II², 460

Στοιχ. 36

[Ἐπὶ Ἀνα]ξικράτο[υς ἀρχοντος ἐπὶ τῆς -- — 7]

[4 δε]κάτης πρ[υτανείας ἧι Λυσίας Νοθίππο]

[υ Διομ]ειὺς ἐγραμ[μάτευσεν· Ἐλαφηβολιῶνος ἐ]

[νάτη]· ἰσταμένου, ἐ[νάτη] τῆς πρυτανείας· ἐκκ[

[λησί]α·

¹ DINSMOOR, Demetrius Poliorcetes, *Hesperia*, IV, 303, ὑποσημ. 4.

[ρίτηι] ἰσταμένου, ἐ[νάτηι τῆς πρυτανείας· ἐκκ.]
[λησί]α·

Ἡ συμπλήρωσις αὕτη δίδει τὴν ἐξίσωσιν :

(5) [Σκιρ. 3]=Πρ. X [II] [9]
ἐξ ἧς (5') Πρ. XII, 1=Θαργ. 25

μὲ Θαργηλιῶνα πλήρη· τοῦ δὲ Σκιροφοριῶνος ὄντος κοίλου, συνάγεται ἐκ τῆς (5) ἡ διάρκεια τῆς δωδεκάτης πρυτανείας 35 ἡμερῶν.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας δυνατὸν νὰ εἶναι τὸ πολὺπλαγκτον ψήφισμα II², 455 ὅπερ, θεωρηθὲν ὑπὸ τῶν πρώτων ἐρευνητῶν ὡς ἀνήκον εἰς τὴν δευτέραν πρυτανείαν, μετετέθη ἔπειτα ὑπὸ τοῦ Dinsmoor (*Archons*, p. 381) εἰς τὴν τελευταίαν· (ὁ West τὸ τοποθετεῖ εἰς τὴν πέμπτην). Τοῦτο συμπληρῶ ὡς ἐξῆς :

II², 455 Στοιχ. 43

[Θ ε ο] ι

[Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Πανδιο]ν uuuuuu
[ίδος δωδεκάτης πρυτανείας, ἥι Λυσίας Νοθί]ππου Διομ
[εἰς ἐγραμμάτευσεν· Σκιροφοριῶνος τρίτη]ι ἰσταμέν
[ου, ἐνάτηι τῆς πρυτανείας ὃ ἐκκλησία τῶν πρ]οέδρων ἐπ
[εψήφιζεν

Εἰς τὸν στ. 4 θέτω τὸν τύπον Διομειεύς, τὸν ὁποῖον ἔχει καὶ ἡ ἐπιγραφή II², 460, εἰς δὲ τὸν στ. 5, μετὰ τὴν λέξιν πρυτανείας θέτω ἔν κενόν. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τῶν δύο μὴ κανονικῶν τούτων συμπληρώσεων τῶν στίχων 4 καὶ 5, θεωρῶ ὡς διόλου ἀπίθανον νὰ ἔγινεν ἐκκλησία καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ὅποτε ἡ συμπλήρωσις τῶν στίχων τούτων δύναται νὰ γίνῃ κανονικῶς ὡς ἐξῆς :

[εὺς ἐγραμμάτευσεν Σκιροφοριῶνος τετράδ]ι ἰσταμέν
[ου, δεκάτηι τῆς πρύτανείας· ἐκκλησία τῶν πρ]οέδρων ἐπ- ,
παρέχουσα τὴν ἐξίσωσιν : [Σκιρ. 4]=Πρ. [XII, 10] σύμφωνον πρὸς τὴν ἐξίσωσιν (5).

Ἡ δὲ προτεινομένη συμπλήρωσις μου τῆς II², 461 ἔχει οὕτως :

II², 461 Στοιχ. 28

[Ἐδοξε τῶι δῆμῳ ἐπὶ Ἀναξικράτους]
[ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἰπποθωντίδος δε]
[κάτης πρυτανείας ἥι Λυσίας Νοθίπ]
[π]ου Δ[ιομειεύς ἐγραμμάτευσεν· Ἐλαφη]
[β]ολιῶνο[ς δεκάτηι ὑστέραι, πέμπτη]
[ι] τῆς πρυ[τανείας· κλπ.

“Οθεν ἡ ἐξίσωσις

(6) Ἐλαφ. [21]=Πρ. X, 5]

ἐξ ἧς (6') Πρ. X, 1=Ἐλαφ. 17.

Ἡ ἐξίσωσις (6) συμφωνεῖ τελείως πρὸς τὴν ἐξίσωσιν (4) τὴν ἐξαχθεῖσαν ἐκ τῆς συμπληρώσεώς μου τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Broneer, ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν δύο προκύπτει ἡ διάρκεια τῆς ἐνάτης πρυτανείας (τῆς Δημητριάδος) 35 ἡμερῶν. Ὡς πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν Π², 462, μὴ δεχόμενος τὴν ὑπὸ τοῦ West προχειρῶς διδομένην συμπλήρωσιν, ὡς γραμματικῶς ἐσφαλμένην, ἀδυνατῶ νὰ εὔρω ἱκανοποιητικὴν τινα συμπλήρωσιν.

Ὑπολείπεται τέλος ἡ ἐπιγραφὴ Π², 464 ἔχουσα οὕτως:

Π², 464

Στοιχ. 29

[Θ ε] ο [ι]

[Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἄρχοντος ἐπὶ τῆ[ς]

[— — — 14 — — —]η[ς] πρυτανείας ἦι [Λ]

[υσίας Νοθίππου Διορμειεύς ἐγραμ[μά]

[τευεν — — 11 — —] ὀγδόει καὶ ε[ικο]

[στεῖ τῆς πρυτανείας]: ἐκκλησί[α: τῶν π]

[ροέδρων ἐπεψήφιζεν]. (κλπ.).

Ἐὰν ἡ στοιχηδὸν γραφὴ διετηρήθη ἐπακριβῶς, ἐπειδὴ ἡ Δημητριάς ἀποκλείεται, ὡς πρυτανεύσασα πάντως μετὰ τὴν Ἀντιγονίδα (ἐβδόμην πρυτανείαν), δυνατὰ συμπληρώσεις τοῦ τρίτου στίχου εἶναι

$$\left[\begin{array}{l} \text{Αἰγιῆδος} \\ \text{Οἰνηῆδος} \end{array} \right. \text{τετάρτ]η[ς] \text{ ἢ καὶ } \left[\begin{array}{l} \text{Αἰαντίδος} \\ \text{Λεωντίδος} \end{array} \right. \text{πέμπτ]η[ς],$$

ἡ δὲ συμπλήρωσις τοῦ στίχου 5, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν ἐπιγραφῶν τοῦ ἔτους, θὰ εἶναι [Πυανοψιδῶνος] ἢ [Ποσιδεῶνος^υ] ἢ καὶ [Ποσειδεῶνος]. Ἡ δευτέρα αὕτη συμπλήρωσις τῶν στίχων 3 καὶ 5 εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ἐξίσωσίν(1). Ὅντως ἐξ αὐτῆς λαμβάνεται ἡ ἐξίσωσις:

(7) [Ποσ. ?]=Πρ. [V] 28.

Εἶναι δὲ κατὰ τὴν ἐξίσωσιν (1'): Μαιμ. 6=Πρ. V, 1. Ὅθεν, τοῦ Μαιμακτηριῶνος λογιζομένου πλήρους (ὄρα ἀνωτέρω), ἔρχεται: Πρυτ. [V] 28=[Ποσ. (3)] τῆς πέμπτης πρυτανείας ἐχούσης διάρκειαν 29 ἡμερῶν.

Ἐξαγόμενον τῆς προηγουμένης διεξοδικῆς ἐρεύνης ἀποτελεῖ τὸ ἐπόμενον χρονολογικὸν διάγραμμα τοῦ ἔτους 307/6 π. X.

Ἀριθμὸς σειρᾶς καὶ ὄνομα πρυ- τανείας	Ἀριθμὸς ἡμερῶν πρυτανείας	Μῆν καὶ ἡμέραι μηνὸς	Πρώτη ἡμέρα πρυτανείας	Ἐξισώσεις	Μαρτυρία
I —	36	Ἐκστ. 30	Ἐκατ. 1	—	IG., II ² , 1589
II —	29	Μετ. 29	Μετ. 7	—	—
III —	29	Βοηδ. 30	Βοηδρ. 7	—	—
IV —	29	Πυαν. 29	Πυαν. 6	—	—
V [Αἰαντῖς Λεωντῖς]	29 ἢ 28	Μαιμ. 30	Μαιμ. 6	(1), (1')	IG., II ² , 456 καὶ 464
VI Ἀντιοχῖς	27 ἢ 28	Ποσ. 29	Ποσ. 5 ἢ 4	(7)	» » 464 καὶ Βίοι Χ Ρητόρων 852 A
VII Ἀντιγονῖς	34	Γαμ. I, 30	Γαμ. I, 3	(2), (2')	IG., II ² , 458
VIII —	34	Γαμ. II, 29	Γαμ. II, 7	—	—
IX [Δημητριᾶς]	35	Ἀνθ. 30	Ἀνθ. 12	(3), (3'), (4)	IG., II ² , 459 <i>Hesperia</i> II 398
X Ἴπποθωντῖς	34	Ἐλαφ. 30	Ἐλαφ. 17	(6), (6')	SEG III, 86, IG., II ² , 461
XI —	33	Μουν. 29	Μουν. 21	—	—
XII Πανδιονῖς	35	Θαργ. 30 Σκιρ. 29	Θαργ. 25	(5), (5'), (6)	IG., II ² , 460 καὶ 455
	384	384			

Ἐπιτραπήτω μοι νὰ νομίζω, ὅτι τὰ προηγουμένως μελετηθέντα δεδομένα τοῦ τοῦ ἔτους τοῦ Ἀναξικράτους ἀρμόζουσι πληρέστερον πρὸς τὸ ἄνω διάγραμμα ἢ πρὸς τὰ ἄλλα, τὰ μέχρι τοῦδε προταθέντα καὶ εἰς ἐμὲ γνωστά.

ΝΙΚΟΥ ΒΕΗ.— *Περὶ τοῦ Θεσσαλικοῦ Κτηματολογίου τῶν χρόνων τῆς Τουρκοκρατίας**.

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΑ.— Παρατηρήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς ἀποκολλήσεως τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς, ὑπὸ Γ. Φ. Κοσμετάτου.

Εἰς δύο προηγουμένας ἡμῶν ἀνακοινώσεις ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ (*Πρακτικά*, ἔτ. 1935, σ. 442 καὶ ἔτ. 1936, σ. 49^ο) περιεγράψαμεν τὰ πρῶτα θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα εἶχομεν ἐν τῷ Ὀφθαλμιατρεῖῳ Ἀθηνῶν (Ὀφθαλ. Κλιν. τοῦ Πανεπιστημίου) ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διὰ θερμοκαυτηριάσεως χειρουργικὴν μέθοδον κατὰ Gonin καὶ τὴν δι' ἠλεκτροπηξίας (διαθερμίας) κατὰ τὴν μέθοδον Wene θεραπείαν τῆς ἀποκολλήσεως τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς.

Αἱ μέθοδοι αὗται βασιζονται ἐπὶ τῆς ἀναζητήσεως καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς κατὰ

* Θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς.